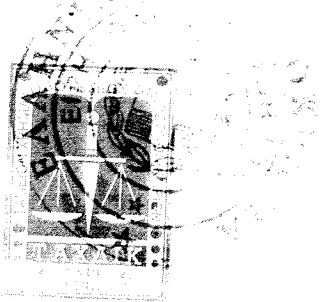

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
193 /2018
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Αθηνών
που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου
Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, και την Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 14^η Δεκεμβρίου 2016,
για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

τοίκου
....., ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου
δικηγόρου του Χρυσάνθου Φράγκου, που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις
(Π0415312/2016 ΔΣΑ).

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΕΤΩΤΩΝ, οι οποίοι κατέστησαν
διάδικοι μετά τη νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρα 5 ν. 3869/2010 και 748 παρ. 2
ΚΠολΔ), ήτοι: 1) της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία
....., που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται
νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της
..... που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις
....., 2) της
Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία
....., που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
δεν παραστάθηκε, 3) του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την
επωνυμία που
εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της
πληρεξούσιας δικηγόρου του που κατέθεσε
έγγραφες προτάσεις!

Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από αίτησή του, που
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, καταχωρήθηκε στο εδώ
τηρούμενο βιβλίο υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας, όπου έλαβε ΓΑΚ
1 2016 και ΕΑΚ και αριθμό πινακίου και

προσδιορίσθηκε προς συζήτηση κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

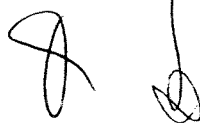
Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως πιο πάνω αναφέρεται, ενώ κατά την συζήτησή της οι πληρεξούσιοι αυτών δικηγόροι ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και τις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως προκύπτει από την υπ' αριθμόν έκθεση
επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών

, την οποία νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών, ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αίτησης, στην οποία περιέχεται κατάσταση της υπάρχουσας περιουσίας και των εισοδημάτων του και προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο της επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα προς την β' των καθ' ων. Πλην όμως, κατά την τελευταία αυτή δικάσιμο η μετέχουσα πιστώτρια δεν παραστάθηκε όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο και, επομένως, η υπόθεση πρέπει να συζητηθεί ερήμην αυτής. Το Δικαστήριο, ωστόσο, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να είναι όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 3 εδ. β' ν. 3869/2010 και 754 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με την αιτιολογική έκθεση του ν. 4335/2015, που τροποποίησε τον ΚΠολΔ, σελ. 20 αυτής, κατά την οποία «Σε περίπτωση όμως που δεν εμφανιστεί ο αιτών (ή τρίτος) ή εμφανιστεί και δεν λάβει μέρος στη συζήτηση κανονικά, το δικαστήριο δεν ματαιώνει τη συζήτηση, αλλά εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν», από την οποία συνάγεται ότι εκ παραδρομής αφαιρέθηκε η παρ. 2 του προϋχόντος άρθρ. 754 ΚΠολΔ, ΕιρΠειρ 120/2017, ΕιρΑργους 93/2017 στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Αθ. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 4η έκδοση, άρθρο 14, αρ. 5-13).

Με την κρινόμενη αίτησή του, όπως το περιεχόμενο του σχετικού δικογράφου διορθώθηκε και συμπληρώθηκε παραδεκτά κατ' άρθρα 224 και 236 ΚΠολΔ με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου του, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης, και σχετική μνεία στο νόμιμα κατατεθειμένο δικόγραφο των προτάσεών του, ο αιτών, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και

μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, ζητά τη ρύθμιση αυτών σύμφωνα με το προτεινόμενο από τον ίδιο σχέδιο, άλλως τη δικαστική ρύθμιση των χρεών του, αφού ληφθούν υπόψη η οικογενειακή και περιουσιακή του κατάσταση και το σύνολο των βιοτικών του αναγκών, όπως εκτίθενται στο κρινόμενο δικόγραφο, με σκοπό την μερική απαλλαγή του από αυτά. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, εφόσον περιέχει όλα τα κατά νόμο (άρθρο 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 3 του άρθρου 1 της υποπαρ. Α4 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (ΦΕΚ 94/14.08.2015) και τον ν. 4346/2015) απαιτούμενα στοιχεία, ήτοι: 1)μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος, που είναι φυσικό πρόσωπο, 2)κατάσταση της περιουσίας και των πάσης φύσεως εισοδημάτων του, 3)κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους εναντίον του, αναλυόμενων κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) τυχόν μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων, στις οποίες προέβη κατά την τελευταία προ της κατάθεσης της αίτησης τριετία, και 5) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του και αίτημα ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του (βλ. σχετικά Αθ. Κρητικός, «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», έκδ. 2012, σελ. 104-107, αριθ. 41-45 και Ε. Κιουπσίδου-Στρατουδάκη, Αρμεν. 64-Ανάτυπο, σελ. 1477, Βενιέρη-Κατσά «Εφαρμογή του ν. 3869/2010» σελ. 132,137). Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί των μετεχόντων πιστωτών περί αοριστίας της κρινόμενης αίτησης τυχάνουν απορριπτέοι, καθώς όλα τα επικαλούμενα ως ελλιπή από τους πιστωτές στοιχεία αρκεί να αναφέρονται απλώς στο δικόγραφο της αίτησης, χωρίς να απαιτείται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτό και χωρίς να τίθεται γι' αυτόν τον λόγο ζήτημα αοριστίας, εφόσον το Δικαστήριο, στα πλαίσια του εξεταστικού συστήματος που διέπει την εφαρμοστέα εν προκειμένω διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 3 ν. 3869/2010, 741 και 236 ΚΠολΔ, ιδίως όπως το τελευταίο τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 παρ. 5 του ν. 3994/2011), δύναται να τα αντλήσει από το αποδεικτικό υλικό ή από τα διδάγματα της κοινής πείρας (βλ. σχετ. Βενιέρη - Κατσά, ό.π., σελ. 232, ΕπΕλευσίνας 1/2011, ΑΠ 64/2017, ΕπΘεσ 8186/2011, ΕπΛαυρίου 193/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, η κρινόμενη αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 3 ν. 3869/2010 και 741 επ.

ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι έχουν προκαταβληθεί τα νόμιμα τέλη συζήτησης της υπόθεσης.

Το τρίτο των καθ' ων προέβαλε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του την ένσταση αντισυνταγματικότητας του άρθρου 1 παρ. 2 ν. 3869/2010, καθόσον αντιτίθεται στα άρθρα 2 παρ 1, 5 παρ. 1, 22 παρ. 5 και 25 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος. Σύμφωνα με τα άρθρα 2, 5, 22 και 25 του Συντάγματος, προκύπτει ότι ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας. Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας. Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου ιελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στη περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Με το ν. 3869/2010 δόθηκε η δυνατότητα σε υπερχρεωμένους πολίτες που έχουν αποδεδειγμένη και μόνιμη αδυναμία να εξυπηρετήσουν τα χρέη τους, να ρυθμίσουν την εξόφλησή τους με ευνοϊκότερους όρους και να απαλλαγούν από αυτά, εφόσον εξυπηρετήσουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα με βάση το εισόδημά τους ένα μέρος των χρεών τους. Η δυνατότητα ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά, βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική, κατάσταση από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μια τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει, όμως, να εξυπηρετεί ευρύτερα και το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα (βλ. αιτιολογική έκθεση ν. 3869/2010). Με το ν. 4336/2015 διευρύνθηκε το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 3869/2010 ως προς τα δυνάμενα προς υπαγωγή χρέη, προστιθεμένης στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 περίπτωσης υπό στ. γ, κατά την οποία στο πεδίο εφαρμογής υπάγονται «γ) ασφαλιστικές οφειλές προς τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, όπως έχουν διαμορφωθεί με βάση τις προσαυξήσεις και τους τόκους εκπρόθεσμης καταβολής. Τα αναφερόμενα στα

στοιχεία α', β' και γ' πρόσωπα, δεν επιτρέπεται να συνιστούν το σύνολο των πιστωτών του αιτούντος και οι οφειλές του προς αυτά υποβάλλονται σε ρύθμιση κατά τον παρόντα νόμο μαζί με τις οφειλές του προς τους ιδιώτες πιστωτές». Η δυνατότητα υπαγωγής πλέον των εν λόγω οφειλών, οι οποίες αρχικά δεν υπάγονταν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, κρίθηκε επιβεβλημένη από το νομοθέτη, προκειμένου να επιτευχθεί ο προστατευτικός σκοπός των ρυθμίσεων του ν. 3869/2010, που είναι η απαλλαγή του οφειλέτη (υπό προϋποθέσεις) από τα χρέη του και η επάνοδός του στην οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου, καθώς τυχόν απαλλαγή από τα χρέη προς ιδιώτες με διατήρηση των μέχρι πρότινος εξαιρουμένων χρεών (εν προκειμένω και έναντι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης) θα καθιστούσε άνευ ουσιαστικού αποτελέσματος τυχόν επιτυχανόμενη απαλλαγή του οφειλέτη, ο οποίος θα εξακολουθούσε να βαρύνεται με τα εξαιρούμενα χρέη. Η δε εξαίρεση συγκεκριμένων απαιτήσεων από το πεδίο εφαρμογής του Ν. 3869/2010 είχε ως συνέπεια τη δημιουργία δανειστών δύο ταχυτήτων, καθώς οι πιστωτές που εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής βρίσκονται σε πλεονεκτικότερη θέση έναντι των υπολοίπων, διατηρώντας στο ακέραιο τις απαιτήσεις τους. Μάλιστα, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, και κατ' εξαίρεση της αρχής της καθολικότητας, δίδεται η δυνατότητα στον οφειλέτη να επιλέξει τη ρύθμιση που θα ακολουθήσει ως προς τις εν λόγω οφειλές, καθώς ο οφειλέτης που έχει ρυθμίσει καθ' οιονδήποτε τρόπο τις ανωτέρω οφειλές κάνοντας χρήση ενός άλλου θεσμικού πλαισίου (π.χ. 100 δόσεις) θα πρέπει να εγκαταλείψει την εν λόγω ρύθμιση, εφόσον επιθυμεί να υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκαν, καλούμενος ο ίδιος να σταθμίσει τυχόν επιπτώσεις που συνεπάγεται η μη προσήκουσα καταβολή των υποχρεώσεων αυτών (ειδικά όσον αφορά στις απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, πιθανότητα απώλειας συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και περίθαλψης). Κατά τα ως άνω, ουδόλως θίγεται με την εισαγωγή της ανωτέρω διάταξης η εγγύηση του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης, όπως αυτή εξειδικεύεται στην αρχή της προστασίας του ασφαλιστικού κεφαλαίου και της οικονομικής βιωσιμότητας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης με τη δημιουργία εντονότατων προβλημάτων στην οικονομική τους βιωσιμότητα, όπως ισχυρίζεται το καθ' ου, καθώς η είσπραξη των εν λόγω οφειλών είναι λίαν επισφαλής, αν όχι αδύνατη, και οι φορείς δεν δύνανται να στηρίζουν σε αυτές τη βιωσιμότητά τους. Η περικοπή οφειλών υπερχρεωμένων ήδη πολιτών δεν στερεί τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από αναγκαίους πόρους, όταν η αβεβαιότητα είσπραξης σε σχέση με τη δυνατότητα

εξοφλήσεως είναι ιδιαίτερα υψηλή. Άλλωστε, ο υπερχρεωμένος οφειλέτης ακριβώς λόγω της ιδιότητάς του δε θα μπορούσε να ανταπεξέλθει ούτως ή άλλως στις υποχρεώσεις του έναντι αυτών, συνεπώς θα οδηγείτο στο ίδιο αποτέλεσμα, ήτοι τη συσσώρευση οφειλών μη δυνάμενων να εισπραχθούν και την απώλεια παροχών. Άλλωστε, η ρύθμιση των χρεών του οφειλέτη και η ενδεχόμενη απαλλαγή του από αυτά δεν επέρχεται αμέσως συνεπεία της αιτήσεώς του, αλλά τίθεται σειρά προϋποθέσεων, με συμμετοχή στη διαδικασία και των πιστωτών. Η δε απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη συνιστά την απόληξη μιας διαδικασίας, συνδυαζόμενη ενδεχομένως με τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Πέραν των ανωτέρω, επισημαίνεται ότι η απαλλαγή του οφειλέτη από χρέη συμπεριλαμβανομένων και των οφειλών έναντι των φορέων κοινωνικής ασφάλισης είναι ήδη γνωστή στο δικαίκο μας σύστημα, καθώς και στο θεσμό της πτώχευσης επέρχεται υπό προϋποθέσεις τέτοια απαλλαγή (άρθρο 170 παρ. 5 Ν. 3588/2007). Επιπροσθέτως, προϋφιστάμενος νόμος, ο οποίος επέφερε γενναίες περικοπές στις εν λόγω οφειλές, επιρρωνύει τη θέση υπέρ της σύμφωνης με το Σύνταγμα επιλογής του νομοθέτη για υπαγωγή και των ανωτέρω οφειλών στις διατάξεις του ν. 3869/2010. Η ανυπαρξία δε πλαισίου ρύθμισης συνολικά των οφειλών ενός υπερχρεωμένου προσώπου, όπως ο νόμος ορίζει, που στερείται δηλαδή πτωχευτικής ικανότητας υπό την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3588/2007 και έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών, τον οδηγεί σε κοινωνική περιθωριοποίηση και οικονομικό αποκλεισμό, σε αντίθεση με τις επιταγές του Συντάγματος. Άλλωστε, τέλος, υπάρχουν πλείστα παραδείγματα άλλων χωρών, με αφετηρία αυτό των Ηνωμένων Πολιτειών, που διαθέτουν ήδη από μακρού ρυθμίσεις για την απαλλαγή των υπερχρεωμένων ιδιωτών από τα χρέη τους, όταν αυτοί αδυνατούν να ανταποκριθούν σε αυτά, και επίσης δικαιοκτών συστημάτων, όπου τα εν λόγω χρέη υπάγονται στις ρυθμίσεις για την απαλλαγή των υπερχρεωμένων οφειλετών από τα χρέη τους. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο ερευνώμενος ισχυρισμός ως αβάσιμος.

Από την ανωμοτί κατάθεση του αιτούντος, που εξετάσθηκε νόμιμα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και η οποία περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από το σύνολο των νόμιμα προσκομιζόμενων και επικαλούμενων από τους διαδίκους, δημοσίων και ιδιωτικών εγγράφων, για ορισμένα εκ των οποίων γίνεται

ειδικότερη μνεία κατωτέρω, από τα έγγραφα που απλώς προσκομίζονται στο Δικαστήριο χωρίς να γίνεται επίκληση τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. σχετ. Β, Βαθρακοκοιλής, ό.π., άρ. 759 αριθ, 5, Α.Π. 174/1987, ΕΛΛΔνη 29,129), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη, αποδεικνύονται πλήρως κατά την κρίση αυτού του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών, που έχει γεννηθεί κατά το έτος αι κατοικεί στη είναι . Κατά τον χρόνο κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης εργαζόταν ως ιδιωτικός υπάλληλος με αποδοχές ύψους 400,00 ευρώ περίπου, ενώ κατά τον χρόνο συζήτησης αυτής είχε περιέλθει σε κατάσταση ανεργίας και στερούνταν παντελώς εισοδημάτων. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και τα εκκαθαριστικά σημειώματα της αρμόδιας Δ.Ο.Υ., τα εισοδήματα του διαδίκου κατά τα τελευταία έτη έχουν υποστεί ουσιώδη μείωση ως απόρροια της ευρύτερης οικονομικής συγκυρίας που έπληξε ιδιαίτερα τον τομέα της ιδιωτικής οικονομίας, όπου απασχολούνταν ο αιτών, και επέφερε εκτόξευση του υφιστάμενου ποσοστού ανεργίας. Περαιτέρω, ο διάδικος στερείται ακίνητης περιουσίας, ενώ διατηρεί δικαίωμα πλήρους και αποκλειστικής κυριότητας επί ενός ιχ επιβατηγού αυτοκινήτου, μάρκας τιμώμενης εμπορικής αξίας 2.000 ευρώ. Περαιτέρω ο αιτών, από δάνεια που έλαβε και από ασφαλιστικές εισφορές που βεβαιώθηκαν (εν ευρεία εννοία) σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της υπό κρίση αίτησης, έχει προς τους μετέχοντες στη δίκη πιστωτές του, τα παρακάτω χρέη: Προς την ; οφειλή από την υπ' αριθμόν σύμβαση καταναλωτικού δανείου ποσού 19.655,53 ευρώ, προς την οφειλή από την υπ' αριθμόν σύμβαση καταναλωτικού δανείου (ρύθμιση παλαιότερης οφειλής) ποσού 5.839,75 ευρώ, από την υπ' αριθμόν σύμβαση καταναλωτικού δανείου ποσού 1.160,25 ευρώ και από την υπ' αριθμόν σύμβαση καταναλωτικού δανείου ποσού 1.188,13 ευρώ, και προς τον έχει οφειλή από ασφαλιστικές εισφορές των ετών 2012 έως 2014 ποσού 9.354,09 ευρώ. Επομένως οι συνολικές οφειλές του διαδίκου έναντι των καθ' ων ανέρχονται σε 37.197,75 ευρώ, με υποχρέωση καταβολής μηνιαίων δόσεων προς τους ιδιώτες πιστωτές ύψους 350,00 ευρώ περίπου. Τις ανωτέρω δόσεις έπαψε να καταβάλλει ο αιτών σε χρόνο προγενέστερο της κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης, με αποτέλεσμα να καταστούν

ληξιπρόθεσμες. Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω και ιδίως του ύψους των οφειλών του αιτούντος, σε συνάρτηση με τα εισοδήματά του, όπως αυτά έχουν πλέον διαμορφωθεί, και συνεκτιμώμενων και των δαπανών διαβίωσης του διαδικού, για την κάλυψη των οποίων απαιτείται το ποσό των 300,00 ευρώ μηνιαίως (και οι οποίες καλύπτονται με τη συνεισφορά που έχει ατομικά εισοδήματα ύψους 1000 ευρώ μηνιαίως), προκύπτει ότι ο αιτών, ενώ κατά το παρελθόν είχε τη δυνατότητα κανονικής εξυπηρέτησης των οφειλών της, ήδη από το έτος 2015 έχει περιέλθει σε αδυναμία παρακολούθησης του ληξιπρόθεσμου των χρεών του και αδυνατεί να προβεί στη σχετικά άμεση ικανοποίησή τους. Επομένως, έχει περιέλθει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του χωρίς δική του υπαιτιότητα, αφού αυτό δεν αποδείχθηκε, η αδυναμία του δε αυτή κρίνεται ότι έχει μόνιμο και γενικό χαρακτήρα, λόγω και της ευρύτερης οικονομικής συγκυρίας που έχει επιφέρει επαύξηση του υφιστάμενου ποσοστού ανεργίας και κατακόρυφη μείωση των καταβαλλόμενων μισθών και συντάξεων. Υπό τις ανωτέρω εκτεθείσες προσωπικές και οικονομικές συνθήκες, κρίνεται ότι συντρέχουν στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις υπαγωγής του στις διατάξεις του ν. 3869/2010 και ειδικότερα σε εκείνες των άρθρων 8 παρ. 2 του νόμου, όπως έχουν αντικατασταθεί με τους νόμους 4161/2013, 4336/2015 και 4346/2015 λόγω του χρόνου κατάθεσης της κρινόμενης αίτησης. Έτσι η ρύθμιση των χρεών του θα γίνει κατ' άρθρο 8 παρ. 2 ν. 3869/2010, με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών απευθείας στους καθ' ων επί τριετία, που θα αρχίσουν από τον πρώτο μήνα που ακολουθεί τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, θα πραγματοποιούνται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός και θα διανέμονται συμμετρως στις απαιτήσεις των πιστωτών. Αναφορικά με το ειδικότερο περιεχόμενο της οριζόμενης με την παρούσα ρύθμισης, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλα τα προειρημένα σχετικά με τα εισοδήματα του αιτούντος και σταθμίζοντάς τα με τις βασικές βιοτικές ανάγκες του, το Δικαστήριο κρίνει ότι το προς διάθεση στους πιστωτές μηνιαίο ποσό ανέρχεται σε πενήντα (50,00) ευρώ, ποσό το οποίο θα καλύπτεται με τη συνεισφορά της . Το ειδικότερο ποσό που θα καταβάλλεται για κάθε απαίτηση των καθ' ων μηνιαίως στα πλαίσια αυτής της ρύθμισης προκύπτει από τον τύπο ποσό δόσης x ποσό οφειλής / συνολικό οφειλόμενο ποσό. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, πρέπει να γίνει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα

και να ρυθμισθούν οι προρρηθείσες οφειλές του αιτούντος κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Η απαλλαγή του αιτούντος από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο χρεών του έναντι των μετεχόντων πιστωτών θα επιέλθει κατά νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010) υπό τον όρο της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεών του, οι οποίες προβλέπονται από τη ρύθμιση για μηνιαίες καταβολές επί μία τριετία. Δικαστική δαπάνη δεν πρέπει να επιδικασθεί, κατ' εφαρμογή των άρθρων 7 και 8 παρ. 6 του ν 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της β' καθ' ης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση, ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΝΤΑΣ ό,τι κρίθηκε απορριπτικό.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος καθορίζοντας μηνιαίες καταβολές ποσού πενήντα (50,00) ευρώ, συμμετρως διανεμόμενων στις απαιτήσεις των μετεχόντων πιστωτών προς μερική ικανοποίησή τους κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, για χρονικό διάστημα τριών (03) ετών, αρχόμενο από την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα της δημοσίευσης της παρούσας και οι καταβολές θα πραγματοποιούνται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, την

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΠΙΛΟΓΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
Η Γραμματέας